

Normalbelopp för existensminimum vid taxeringen 1956

	II	Belopp i kronor för år			Stockholms stad
		Ortsgrupp III	IV	V	
1. Ensamstående	2530	2650	2830	2940	3120
2. Sammanlevande makar	3310	3510	3710	3840	4200
3. Tillägg för ett barn	300	300	300	300	300
4. Tillägg för varje ytterligare barn (med den begränsning som följer av punkt 5) nedan)	240	240	240	240	240
5. Högsta sammanlagda existensminimibe- lopp vid löneavdrag för preliminär skatt och taxering till kommunal inkomstskatt					
a) för ensamstående	4230	4290	4340	4400	4400
b) för makar	4760	4840	4920	5000	5000

Anvisningar angående tillämpningen av de av centrala uppboränsnämnden fastställda normalbeloppen för existensminimum.

A. Förutsättningarna för medgivande av extra avdrag på grund av att den skattskyldiges inkomst understiger hans existensminimum.

För att befrielse från eller nedsättning av skatteavdrag för *preliminär skatt* skall kunna beviljas kräves jämligt 41 § uppboränsförordningen att den skattskyldiges skatteförmåga är nedsatt på grund av

nedsatt arbetsförmåga, långvarig oförvållad arbetslöshet, stor försörjningsbörda eller annan därmed jämförlig omständighet.

Befrielse från skatteavdrag kan således icke medgivas enbart av den anledningen att inkomsten är låg.

Beträffande *kvarstående* skatt gäller att befrielse från eller nedsättning av skatteavdrag för sådan skatt kan medgivas även om nedsatt arbetsförmåga, långvarig oförvållad arbetslöshet, stor försörjningsbörda eller annan därmed jämförlig omständighet icke föreligger. Här-

betsgivare i uppboränsförordningens mening för såväl S. som K. Till följd härav och då föreningen synes ha varit S:s och K:s huvudarbetsgivare har det ankommit på föreningen att låta verkställa skatteavdrag och till uppboränsmyndigheterna in-

betala innehållen skatt för S. och K. Den omständigheten, att S. utbetalat K:s lön, kan icke anses befria föreningen från ansvarighet för den å K:s lön innehållna men ej i föreskriven ordning redovisade skatten.

om hänvisas till anvisningarna till 41 § andra stycket uppbördsförordningen.

Angående extra avdrag vid *taxering* till kommunal inkomstskatt stadgas i 50 § kommunalskattelagen jämte anvisningar.

1. Nedsatt arbetsförmåga.

Om det för den lokala skattemyndigheten är känt, att den skattskyldiges arbetsförmåga är nedsatt, erfordras icke att detta förhållande styrkes. Är det däremot icke för den lokala skattemyndigheten känt, huru det förhåller sig med den skattskyldiges arbetsförmåga, har skattskyldig att till ansökan om befrielse från eller nedsättning av skatteavdrag på grund av nedsatt arbetsförmåga foga intyg angående arbetsförmågan från läkare eller befattningshavare i ansvarig ställning inom socialvården. På landet bör även intyg från landsfiskal eller kommunalnämndsordförande kunna godtagas. Om arbetsförmågan uppgives vara nedsatt av psykisk orsak såsom missanpassning eller arbetsskygghet, torde försiktighet bära iakttagas vid prövning av ansökningen så att skattelättnad icke beredes arbetstagare med normal arbetsförmåga, som medvetet begränsar sin arbetsprestation i sådan omfattning att inkomsten av arbetet täcker allenast vad han behöver för sina levnadskostnader exklusive skatteutgifterna.

2. Långvarig oförvårdad arbetslöshet.

I regel torde arbetslöshet få betecknas som långvarig, om densamma varat tre eller fyra månader i omedelbar eller i huvudsak obruten följd.

3. Stor försörjningsbörda.

Det torde i allmänhet få förutsättas att skattskyldig, som har att försörja fyra

eller flera barn, har stor försörjningsbörda. Är skattskyldig ensamstående och huvudsakligen sysselsatt i förvärvsarbete, torde försörjningsbördan kunna anses stor redan om två barn utan egen inkomst och utan möjlighet att lämna effektiv hjälp i hemmet förefinnes. Stor försörjningsbörda kan även föreligga för ensamstående med endast ett barn, där detta barn är i behov av ständig tillsyn och vård.

Stor försörjningsbörda kan föreligga även emot andra än barn, exempelvis sysskon utan inkomst (se härom vidare punkt 4 nedan).

4. Annan därmed jämförlig omständighet.

I 50 § kommunalskattelagen stadgas, att vid taxering extra avdrag må medgivas om skattskyldigs skatteförmåga under beskattningsåret varit väsentligen nedsatt till följd av långvarig sjukdom, olyckshändelse, ålderdom, underhåll av andra närstående än barn, för vilka den skattskyldige ägt tillgodonjuta allmänt barnbidrag, eller annan därmed jämförlig omständighet.

Befrielse från eller nedsättning av skatteavdrag kan ifrågakomma i alla sådana fall, där extra avdrag för nedsatt skatteförmåga vid taxering kan medgivas.

5. Blandade fall.

Skattskyldig kan självfallet som skäl att erhålla befrielse från eller nedsättning av skatteavdrag åberopa flera orsaker, av vilka en kan falla under en av punkterna här ovan och en under en annan. Den lokala skattemyndigheten har då att bedöma den inverkan å skatteförmågan, som må föreligga genom de samverkande omständigheterna. Som exempel må anföras, att såväl nedsatt arbetsförmåga som stor

försörjningsbörda kunna åberopas på en gång. Även om i ett sådant fall ingendera av de anförda orsakerna ensam skulle kunna motivera befrielse, kan tänkas, att de tillsammans kunna utgöra tillräcklig grund därför.

B. Normalbeloppen.

1. Jämlikt punkt 1 av anvisningarna till 50 § kommunalskattelagen äro normalbeloppen för existensminimum i första hand avsedda för skattskyldiga, vilkas inkomst huvudsakligen härflutit av förvärvskällan tjänst.

2. Normalbeloppen avse *dels* ensam-

stående skattskyldiga *och dels* sammanlevande äkta makar. Tilläggen för barn avse båda kategorierna. Om två skattskyldiga, som ur taxeringssynpunkt äro att betrakta som ensamstående, sammanleva med gemensamt hushåll, skall för dem tillämpas det normalbelopp, som gäller för äkta makar.

3. Normalbelopp ha fastställts för ortsgrupperna II—V samt därutöver — i anslutning till praxis beträffande skatteta- bellerna — särskilt för Stockholms stad.

4. I normalbeloppen beräknas bostad ingå med följande värden för år, nämligen:

	Ortsgrupp				Stock-
	II	III	IV	V	holms stad
för ensamstående (ett rum med uppvärmning)	420	480	600	660	840
» äkta makar (ett rum och kök med uppvärmning)	540	660	780	840	1.200

Återstående del av normalbeloppen avse andra utgifter såsom för kost, kläder, tvätt, hygien, fackföreningsavgifter, andra nödvändiga medlemsavgifter samt smärre utgifter för tillfälliga behov.

C. Beräkning av den skattskyldiges inkomster.

1. Bestämmelser härom finnas meddelade i anvisningarna till 50 § kommunalskattelagen.

2. Jämlikt punkt 1 av anvisningarna till 50 § kommunalskattelagen medräknas icke barnbidrag. Fattigvårdsunderstöd bör icke heller medräknas. Ersättning från sjukförsäkring, sjukpenning vid yrkesskada eller ersättning på grund av arbetslöshetsförsäkring ävensom uppburna underhållsbidrag för barn och bidragsförskott och andra liknande icke skattepliktiga intäkter skola däremot medräknas.

3. Vid bestämmande av den inkomst, som skall jämföras med existensminimum

må från bruttoinkomsten avdrag ske endast för *nödiga* utgifter för inkomstens förvärvande t. ex. för resor till och från arbetet; avdrag får icke göras för räntor eller för livförsäkringspremier, fackföreningsavgifter eller därmed likställda utgifter.

D. Avvikelser från normalbeloppen.

1. Beträffande det i normalbeloppen ingående värdet av bostad erinras om att i det enskilda fallet existensminimum må höjas eller sänkas i anslutning till den faktiska hyresutgiften under förutsättning, att bostadens storlek är att anse som normal. Utgångspunkt synes därvid böra vara att som normal bostad som regel anses för ensamstående ett rum samt för ensamstående med barn eller för äkta makar utan barn eller med ett barn ett rum och kök. För familj, bestående av fyra personer, må som normal bostad godtagas lägenhet om två rum

och kök. För större familj må större bostad godtagas som normal. Anses bostaden onormalt stor, skall existensminimumbeloppet fastställas efter kostnaden för bostad av normal storlek. Är bostaden större än "normalt" men hyran så låg att "normal" bostad icke kan erhållas för lägre belopp, må undantagsvis även i sådant fall existensminimum fastställas med ledning av den faktiska hyran. Det må även påpekas, att det vid skatteavdrag förbehållna beloppet *tillfälligt* kan höjas över existensminimum, så att den skattskyldige erhåller rådrom att nedbringa hyreskostnaden genom att hyra ut en del av bostaden eller byta bostad.

2. Måste skattskyldig eller hans maka eller hemmavarande minderårigt barn enligt läkarintyg föra särskild diet, medförande extra utgifter för kost, bör normalbeloppet höjas i skälig omfattning.

3. Om skattskyldiga, som åtnjuta fritt vivre, såsom hemmasöner, hemmadöttrar eller hembiträden, i undantagsfall befinnas böra få extra avdrag för nedsatt skat-

teförmåga på grund av existensminimum, böra som normalbelopp anses de i skatttabellerna angivna värdena för fritt vivre med tillägg av skäligt belopp för vissa nödiga utgifter.

4. Är den skattskyldige bosatt å annan ort än där han är mantalsskriven för inkomståret, skall existensminimum bedömas efter förhållandena å den ort, där den skattskyldige är bosatt dock med den begränsning som må föranledas av orsavsdragets storlek i mantalsskrivningskommunen. Den lokala skattemyndigheten i mantalsskrivningskommunen bör inhämta yttrande av den lokala skattemyndigheten i bosättningsorten.

5. Beträffande avvikelser från normalbeloppen hänvisas i övrigt till anvisningarna till 50 § kommunalskattelagen. Överskridande av normalbeloppen bör ske med försiktighet. Av vikt är att alla de förhållanden bli beaktade, vilka kunna inverka på storleken av existensminimum i det enskilda fallet.